

givningen ikke kan indvirke paa eller forandre; men derimod har jeg fundet, at der maatte nok var enkelte Misbrug, som havde indfneget sig, og som vare blevne øvede fra den ene og anden Side, der kunde være Grund til at gjøre et Forsøg paa ad Lovgivningsveien at forebygge. Jeg har da navnlig dels havt min Opmærksomhed henvendt paa Fæstemandsinstitutionen, som har udvirket sig paa en Maade, der neppe kan anses for at være heldig, tilbøielig paa Grund af, at de Bestemmelser om samme, som indeholdes i Lyndeloven af 10de Mai 1854, ikke ere tilstrækkelig omfattende og fuldstændige, og dels har jeg havt min Opmærksomhed henvendt paa det Spørgsmaal, om der ikke kunde gjøres Noget for at forhindre Parterne i Lyndeforholdet fra letsindigen at bryde samme og navnlig at vanskeliggjøre den, der havde foretaget et saadant ulovligt Brud paa Lyndeforholdet, strax at finde Tjeneste hos en Anden. De Overveielser, der i den Henseende kunne komme frem, ere imidlertid ikke saa lidt indviklede og blive, naar der skal være Lighed i Forholdet, og der navnlig skal være en tilstrækkelig Udgang for det Lyende, der virkelig er berettiget og har Grund til at forlade Tjenesten, til at opnaa en anden Tjeneste, uden at være generet af den forrige — disse Omskændigheder, siger jeg, give Anledning til temmelig vanskelige og noget indviklede Overveielser. Jeg skal imidlertid med Hensyn til disse Enkeltigheder tillade mig at henvise til Motiverne, der ledsage Lovforslaget, og som gjøre temmelig udførlig Rede for de Betragtninger, igjennem hvilke jeg er kommen til det Resultat, som Lovforslagets Paragrafer udvise, og jeg skal derfor blot med disse faa Ord anbefale denne Sag til det ærede Things Bevillie.

Det andet Lovforslag, som jeg tillader mig at forelægge i Dag, er et „Forslag til Lov om Pension til forhenværende konstitueret Chef for den 4de Udskrivningskreds, Kammerherre, Greve S. L. Høld.“ Denne Embedsmand har paa Grund af Alder og Svagelighed søgt Afsted fra sit Embede og erholdt den under 1ste September dette Aar, men da han som Udskrivningschefen overhovedet ikke har havt fast kongelig Ansættelse men kun har været af Hans Majestæt Kongen konstitueret i Embedet, bliver som Følge deraf, i Overensstemmelse med hvad der i lignende Tilfælde tidligere er sket, et Lovforslag om denne Mand's Pensionering at forelægge Thinget. I det jeg i Dørigt henviser til de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget til nærmere Oplysning om, hvorledes jeg er kommen til det Resultat, som Lovforslaget gaar ud paa, nemlig at foreslåa en Pension af 3,000 Kr. om Aaret, anbefaler jeg denne Sag til Thingets Bevillie.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Fortsettelse af 1ste Behandling af: „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877“.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg skal tillade mig nogle Yttringer i Anledning af de Bemærkninger, som igaar fra forskjellige Medlemmer faldt her i Salen med Hensyn til det foreliggende Finantslovsforslag, for saa vidt Indenrigsministeriet angaar. Den første Taler (Bojsen) faaned paa Finantslovsforslaget for indeværende Aar en Bevilling til Arbejderkommissionen. Som det vil være i ærede Medlemmers Erindring, er der paa Finantsloven for indeværende Aar en Bevilling af 10,000 Kr. i dette Niemed, og der er efter Omskændighederne kun brugt et overordentlig lille Beløb af disse 10,000 Kr. Regjeringen kan ikke forudsæ, hvormeget der i indeværende Finantsaar vil medgaa af dette Beløb, men den venter i alt Fald, hvis dette Beløb ikke skal medgaa, at det maa kunne lykkes ved en senere Bevilling at faae Lov til at benytte det resterende Beløb i det efterfølgende Finantsaar. Jeg har saaledes ikke kunnet se, at der var nogen Anledning til for Diebliffet at komme med nogen Begjæring om Bevilling i denne Henseende. For saa vidt et andet æret Medlem med Hensyn til denne Kommission udtalte den Formening, at Regjeringen i den Meddelelse, der var henvendt til Medlemmerne af Kommissionen, havde neblagt et Program, maa jeg erklære, at det hverken har været Regjeringens eller specielt Indenrigsministeriets Mening her at fremkomme med noget Program. Man har henledet Kommissionens Medlemmers Opmærksomhed paa de Spørgsmaal, som man troede i Serdeleshed maatte foreligge til Behandling for Kommissionen, men ligesom man ikke har villet neblægge noget Program i denne Henseende, saaledes har man naturligvis heller ikke paatenkt at ville begrænde Kommissionens fuldstændige Frihed til at behandle dette Emne efter sit bedste Skjøn. — Det næste Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, angik Færgesarten mellem Koster og Kallehave. Det er en Sag, der allerede i længere Tid har staaet paa Dagsordenen. Der forelaa et Overslag over Besøftningerne ved en Forbedring af Anlægsstederne, hvilket Overslag var udarbejdet af en af Regjeringens Teknikere, og Beløbet androg, saavidt jeg husker, 57,000 Kr. Til Udførelsen af disse Arbejder havde man ansøgt Bevillingsmagten om Distand, og der var derigjennem givet en Bevilling paa 24,000 Kr. til Understøttelse ved Gjennemførelsen af disse Arbejder. Denne Bevilling har staaet paa de 2 sidste Finantslove og staaar ogsaa paa den for indeværende Aar. Efterat Sagen imidlertid var kommen dertil, fandt Antsrædet,